

ЦИЈЕНА:

За Црну Гору на годину 8 перпера, на по године 4 перпера.
За Аустро-Угарску Босну и Херцеговину на годину 12 перпера, на по године 6 перпера.
За све остале земље годишње по франка у злату, на по годину 10 франка у злату.
Прешласта се прима само у годишњим и полугодишњим роковима и полаже у напријед.
Поједини број 20 пара за Црну Гору, — за иностранство 25 пара.

ГЛАС ЦРНОГОРЦА

Le GLAS TZRNOGORTZA, Journal Officiel, paraissant régulièrement chaque samedi et suivant les exigences du service. On s'abonne aux bureaux du journal GLAS TZRNOGORTZA, Cettigné, Monténégro.

L'abonnement pour le pays 8; pour l'Autriche-Hongrie 12 Perpers; pour tous les autres pays 20 francs par an. La publicité est reçue aux bureaux du journal et dans toutes les agences de publicité.

Преплата се шаље само Администрацији „Гласа Црногорца“ на Цетиње.

Дописи се шаљу Уредништву — Рукописи се не враћају.

Огласи се шаљу Администрацији и наплаћују се: за сваку рјеч или број до пет цифара из петит слова по 4 пара, гармонд слова 6 пара; цифро слова 8 пара — за први пут, а за сваки даљи пут у пола од горње цијене. Најмањи отгас наплаћује се 1 перпер. — Осим напред чашенене цијене од рјечи, наплаћује се по закону о таксима још по 50 пара за свако поједино оглашавање.

Власник: Државна Штампарија.

Издаје суботом

Уредник и одговорни уредник: Вељко Милићевић

СЛУЖБЕНИ ДИО

РАСПОРЕД

сталних и привремених управитеља народних школа за школску 1914/15 шк. годину

На основу чл. 71., ал. 1. и 2. закона о измјенама и допунама у закону о народним школама постављени су за сталне и привремене управитеље народних школа ови учитељи:

Стални управитељи:

Лука Дедовић у Бару;
Нико Мартиновић у Бајицама;
Никола Клисић у Бољевичима;
Никола Марковић на Градцу;
Јоко Гојнић у Глухом Долу;
Нико Филиповић у Добрском Селу;
Радоје Вукчевић у Дражевину;
Радоје Ђуриковић у Горњем Загарачу;
Филип Велимировић у Команима;
Тихомир Фатић у Мркојевичима;
Васо Врбица у Његушима;
Андрија Јовићковић у Ријеци;
Видак Пејовић у Релези;
Крсто Марјановић у Салчу;
Блажо Калуђеровић у Теклићима;
Ђуро Ђуришић у Улицу;
Перо Калуђеровић на Цетињу;
Петар Јовићевић у Доњем Цекину;
Лазар Вукотић на Чеви;
Вук Масловарић на Андријевицу;
Милош Радовић на Блатину;
Јакша Поповић у Брскуту;
Василије Дракић у Голубовцима;
Вучина Вучић на Дрезгу;
Миливоје Драговић у Булићима;
Благоје Лекић у Краљима;
Јанко Тошковић у Колашину;
Богић Војводић у Коњусима;
Стојан Ђуришић у Љешко-Пољу;
Блажо Меденица у Доњу Морачу;
Радован Ускоковић у Новом Селу;
Филип Протић у Подгорици;
Милица Ђулафић у Полимљу;
Милован Анђелић у Пољима;
Никола Јовановић у Међуречју;
Миличко Васовић у Трепчу;
Милосав Кастратовић у Шекулару;
Мирко Бацковић у Богетићима;
Јован Пешић на Даниловом Граду;
Јагош Ђурић на Ждребанику;
Ђоко Ђурановић у Мартинићима;
Саво Весковић у Никшићу;
Никола Поповић у Озрињима;
Илија Мијушковић у Острогу;
Богдан Церковић у Ускоцима;
Митар Јовановић у Пећи;
Новица Поповић у Плаву;
Раде Поповић у Гусињу;
Милан Поповић у Берамама;
Периша Пајковић у Ђурђу. Стубовима;
Александар Бојовић у Бучу;
Вукало Девић у Доњу Ржаницу;
Никола Нишавић у Бијелом Пољу;
Милета Поповић у Расову;
Прокопије Шилак у Пљевљима;
Ристан Павловић у Бољанићима;
Никола Ковачевић у Грахову;
Иво Копривица на Велику;
Јован Дапчевић на Љуботињу;
Милета С. Поповић у Велици;
Миладин Вујадиновић у Горњу Морачу;
Ристо Ракочевић у Прекобрђу;
Трипо Брајовић у Спужу;
Никола Иванчевић на Ублима (Кучи);
Ново Вучић у Барама Шумановића;
Митар Капичић у Брезовику;
Петар Капичић у Горњем Пољу;
Јагош Вујисић на Жабљаку;
Лазар Радуновић у Жупу Никшићку;
Ђуро Јовановић у Павковићима;
Душан Вујовић у Шавнику;
Миро Пајковић у Гораждевцу;
Александар Шашкић у Ђавовицу;
Шћепан Вугделић у Горњу Ржаницу;
Богдан Обрадовић у Горњим Селима;
Јоксим Јоксимовић у Шаовићима;
Драгутин Јоксимовић у Рожају;
Ђукан Лабудовић у Будимљу;
Омер Бибеџић у Тузима.

К/Броју 3939. Из канцеларије Министарства Просвјете и Црквених Послова, 6. октобра 1914. г., Цетиње.

СТЈЕЧАЈ

Краљ. Министарство Просвјете и Црквених Послова расписује поновни стјечај за попуњавање доле упражњених учитељских мјеста за школску 1914/15 годину.

А) Западна школска област:

Бривска Гора,
Мирац,

Б) Сјеверна школска област:

Гостиље,
Брезна,
Горанско,
Мратиње,
Петровићи,
Опутна Рудина,
Равно,
Шавник,

В) Источна школска област:

Баре Краљске,
Трепча,
Голубовци,

Г) Новоослобођени крајеви:

Савин Бор, (беран. област),
Ковач,
Обарде,
Ограђеница,
Меља, (пљеваљска област)
Глисница,
Готовуша,
Прачица,
Потпеће,
Каличани,
Ђураковац, (пећ. област)
Злокућани,
Укча,

На овај стјечај могу се јавити поред сталних учитеља и учитељски кандидати, као и они, који имају услове за привремене учитеље и учитељске заступнике.

У молби ће сваки назначити разлоге, због којих тражи неко од горњих мјеста.

Учитељски заступници и они, који се први пут јављају за службу, дужни су поднијети документа о својој спреми и владању.

Молбе ће се примати најдого до 15. октобра ове године.

Број 3771. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова од 27. септембра 1914. г. Цетиње.

Школске објаве

Упис ученика у Великој Државној Гимназији у Пећи вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах после уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова 3. октобра 1914 год., Цетиње.

Упис ученика у Нижој Државној Гимназији у Подгорици вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна.

Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испит држаће се одмах после уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3867. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова, од 3. октобра 1914. г. Цетиње.

У Богословско-Учитељској Школи на Цетињу редовна предавања почеће 15. овог мјесеца.

Број 3876. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова 3. октобра 1914. г., Цетиње.

Упис у Учитељској Школи у Пећи вршиће се 18., 19., 20. и 21. тек. мјесеца. Послије овога рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред учитељске школе примаће се ученици који су с добрим успјехом свршили четврти разред гимназије. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство о свршеном четвртм разреду гимназије.

Број 3867. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова 3. октобра 1914. г., Цетиње.

Упис ученика у Нижој Државној Гимназији у Берамама вршиће се 11., 12., 13. и 14. тек. мјесеца. Послије овог рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна.

Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах после уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди. Број 3822. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова, 1. октобра 1914 г., Цетиње.

Упис ученика у Нижој Државној Гимназији у Пљевљима вршиће се 28., 29., 30. и 31. октобра тек. године. Послије овог рока примаће се само ученици, који то задоцњење довољно оправдају.

У први разред гимназије примају се они ученици, којима није мање од 10, ни више од 14 година, који су свршили четири разреда основне школе с добрим успјехом, а који уз то положи пријемни испит из вјеронауке, српског језика и рачуна. Сваки од ових ученика мора собом донијети крштеницу и свједочанство основне школе.

Пријемни испити држаће се одмах после уписа. Накнадни и поновни испити полагаће се кад то професорски збор одреди.

Број 3822. Из канцеларије Краљ. Министарства Просвјете и Црквених Послова, 1. октобра 1914 г., Цетиње.

НЕСЛУЖБЕНИ ДИО

Дворске и дипломатске вијести

— Г. П. Пламенац, Министар Иностранних Дјела, послао је у име Краљевске Владе Румунској Влади најтоплије телеграфско саучешће поводом смрти Краља Карола. Предсједник Румунске Владе телеграфски је захвалио веома срдчно.

Бомбардовање которских утврђења

Прекиче су наше и француске батерије са својих положаја на Ловћену отвориле јаку ватру против аустројских утврђења изнад Котора.

Аустријанци су одговарали са својих форова и ратних бродова у заливу.

Артиљериска борба трајала је готово цио дан. Наши и француски топови гађали су тако прецизно, да је после краће времена дјелство нејријатељеве артиљерије ослабило. Под најжешћу ватру наших и француских топова била су стављена утврђења „Врмац“ и „Горажда“. Резултат је био сасвим јовољан. „Врмац“ је потпуно оштећен. На нашим положајима није било ни жртава нити кавештете.

Са нашег сјеверног бојишта

Нејријатељ је још једна два дана енергично и са много надмоћнијом снагом нападао на Санџачку Војску и Дрински Одред, али су сви напади јуначки одбијени и нејријатељ је претрпјио огромне губитке.

На фронту Санџачке Војске борба је била нарочито огорчена, нејријатељ је јокушавао јошто јошто да разбије десно крило ове војске, али не само да није успио у томе, већ је протјеран с великим губитцима. Колико је борба била очајна, види се најбоље из тога, што је само једна батерија испалила 1780 метака за два дана непрекидне борбе.

Код Дринскога Одред такође су још јошинути врло добри резултати. Нејријатељ, који нарочито од неколико дана напада од Калиновица пут Фоче, био је оиколен од стране једне наше колоне, коју је командант Дринскога Одред упутио у лијеви бок и јозадину нејријатеља. У овој борби нејријатељ је сасвим растројен и јобјегао пут Доброга Поља, оставивши као плијен 1 брдски тој брзометни, 9 коња, доста пушака и осталога ратнога материјала.

Овдашњи Царско-Руски Војни Агент, г. генерал Н. Потапов, примио је ово званично саопштење:

Петроград, 7. октобра у 6-10 ујутру.

5. октобра ми смо одржали дјелимичне успјехе у врло огорченим борбама у рејону Варшаве и јужно од Пшемисла.

Петроград, 7. октобра у 4-30 по подне.

6. октобра није било значајнијих промјена. Наша се војска налази једним дијелом у тијесном контакту с непријатељем, а другим дијелом у борби на фронту од ријеке Баури до Стрије и у Источној Прусској.

Јужно од Пшемисла наша војска продужава хватање заробљеника на гомиле: један се аустројски баталион предао потпуно са свима официјерима и митраљезима.

Краљев дан у Грбљу

Већ је скоро два и по мјесеца да смо у рату. Пред тврдим фортицама древнога Котора сваки час очекујемо да кренемо напријед; сваки час очекујемо да своје животе положимо за Краља и Домовину. И ми се тога часа не плашимо. И ако гледамо смрт пред очима, ми смо ипак задовољни, весели. Наши војници не осјећају ратне тежобе. Наши су логори пуни весеља, пјесме, шале, хумора. Хука топова и непријатељске гранате, а често пута и пушчана непријатељска паљба, увеличава наше задовољство, јер нам казује да смо у рату, а рат је и борба најмилија забава Црногорцу. Нема од нас ни једнога, који би завидио онима, што се башкаре по хотелима и леже на меким душецима.

Ми се веселимо, као што се у опште војници веселе у логорима, јер ту престају све домаће бриге; али данашњи дан одвојио је од осталих, а и како не би? Данас је дан рођења нашега Врховног Команданта, дан рођења Онога, који је први извадио мач за освету Косова, — Онога, који је цијелог свог вијека мислио на ово свето доба и радио да дочека ове дане, у којима се рађа слобода и јединство Српског Народа.

Ја знам да је овај дан у домовини нам прослављен на најсвечанији начин, али је свечано, а можда и свечаније просла-

вљен у мјестима, које је овог рата осло-
бодила наша храбра војска.

Овај дан прослављен је свечано и у
Грљуби, који је био колијевка Грљубан-
овића и Мрњачевића, који је и осим њих
дао Српству доста знаменитих Срба родо-
љуба.

У цркви светог Саве у Главатима одр-
жано је свечано благодарјење.

На благодарјењу чинодјејствовао је бри-
гадни свештеник Ј. Вујановић и мјесни
свештеници: Микијељ, Тичић и Бан.

Командант бригаде Лекић са својим
штабом и официрима присуствовао је бла-
годарјењу, на коме су свештеници Микијељ
и Тичић држали прикладне говоре.

Мала црквица Св. Саве, као и њена
порта била је пуна грађанства обојега
пола, и војника.

Послије благодарјења управа општине
почастила је присутне пићем, којом је
приликом изговорено доста лијепих здра-
вица, од којих се истиче здравица ко-
манданта Лекића, коју је подигао у здравље
узвишеног нам Врховног Команданта,
данашњег слављеника, и у здравље Цара
моћне Русије, великог вође у овом све-
том рату.

Војници и грађанство пред црквом во-
дили су дивна кола и скоро цио дан
провели у весељу и пјесми.

Командант Бригаде Лекић упутио је
Њ. В. Краљу ову честитку:

„Испред тврђава старога Котора, го-
тови да их на Твој миг што прије својим
грудима срушимо, данас прослављамо
Твој рођендан. У име своје, у име офи-
цира и војника Црниничко Приморске Бри-
гаде и Твојих нових поданика Грљубана,
узимају слободу, да Ти честитам данашњи
рођендан са жељом да што скорје оства-
риш све своје жеље и наде Србинове.
Живио нам Врховни Команданте!“

На ову честитку дошао је Команданту
Бригаде следећи одговор:

„Вама, официрима и војницима Њ. В.
Краљ Господар најтоплије захваљује на
поднесеним Ми честиткама. — По висо-
ком налогу, ком. Р. Љумовић.“

У вече је била приређена забава те
се у пјесми и весељу проведено до послје
пола ноћи.
Ибријски.

Гласови штампе

„Келнске Новине“ пишу:

Понеки Нијемци сјећају се и сад
наших брзих победа 1870., и забора-
вљају да смо сад тек на почетку
патњи, мучка и жртава. Свакога дана
слушамо многе и многе како јади-
кују што још нијесмо заробили ни
један корпус непријатељске војске.
Такво душевно расположење врло
је опасно.

„Тајмс“ доноси ово:

Ако би савезници имали толико
среће да одбаце њемачку војску до
Рајне, тада бисмо из Берлина од-
мах чули жељу за закључење мира.
Ну, убјеђени смо, да ако бисмо на
то одговорили благодано, да
бисмо послје непуних пет година
били принуђени да поново ратујемо
под много тежим и неновољним
околностима. Дужност нам је да са
својим савезницима и њиховим по-
бедилачким војскама допремо сво-
јим оштрим мачем до у само срце
њемачког царства и да тамо уни-
штимо пруски милитаризам у ње-
гову корјену. —

Лондонски „Дељи Телеграф“ до-
носи ово:

Ријеч побједа не треба олако
употребљавати, кад се говори о
таким гигантским операцијама, као
што су операције између савезнич-
ких војска и њемачке војске на
сјеверу Француске. На тако огромно
пространом ратишту појединачни
успјеси могу бити задобивени и
постигнути те са једне те са друге
стране, али при свем том да општа
ситуација не буде ни у колико изми-
јењена. Али, кад генералисим Жофр
сматра да је дошао тренутак да
каже да је непоречна победа за-
додобивена од стране савезника у
борби која је трајала пуних шест
дана, тада у те ријечи не треба
посумњати ни за тренутак, јер ријеч
коју је он употребио, употребљена
је у правом и пуном свом значају.

Лондонски „Блиски Исток“ до-
носи у допису „Атинска писма“ а
у чланку „Намјере Турске“ следеће:

Руске победе у Галицији су дјеј-
ствовале расхлађујући на ратничко
расположење Турске, као и на слич-

не тендеције од стране Бугарске, и
с тога су у приличној мјери допри-
нијеле умирењу грчког јавног ми-
шљења. Али у пркос изјави Турске
о њеним мирољубивим намјерама
и њеном увјеравању о строгој неут-
ралности, које је неки дан Галиб
беј поновио, као и у пркос сличним
увјеравањима која је бугарски ми-
нистар дао одмах послје аустријско-
ског пораза, ипак народ овдје није
сасвим расположен, нарочито док
букурешки преговори још трају.
Нико не може вјеровати да ће Тур-
ска непрестано остати у мобилиса-
ном стању, а ипак не учинити ништа.
Вјерује се да ће она у даљем
развоју попустити притиску Њемач-
ке и напасти Русију, али се мање
вјерује да ће она на суву, у сва-
ком случају, напасти Грчку. Јер ако
треба вјеровати увјеравањима да-
тим Русији као и Грчкој од стране
Бугарске, за Турску ће бити права
лудост да покуша напад на Грчку
преко Бугарске, а против воље Буг-
арске, осим ако не би хтјела да
се изложи опасности да у свађи
с посљедњом, изгуби Једрене и
поред њега врло вјероватно још
један велики дио. Али с друге
стране се треба бојати да у слу-
чају какве тешкоће у преговорима
о острвима, Турска са својом по-
јачаном флотом, не нападне Грчку
с мора. У овом стању неизвје-
сности народ овдје погледа на Ру-
мунију као једину земљу способну
да Бугарској наметне политичку
неактивност и да тако спријечи
Турску да предузме акцију против
Русије или Грчке. На тај начин,
као што је показано, Румунија би
могла обезбједити мир на Балкану,
а за све то би била потребна ма
и сама дипломатска акција њена, а
не употреба силе. Пошто је стање
такво, војне припреме се врше
журно са удвојеном енергијом, тако
да у случају нужне мобилизације
могу брзо бити изведене.

У истом броју истог часописа
пише поводом говора министра
Лојда Џорџа о Србији један до-
писник следеће:

„Трибут мистер Лојда Џорџа срп-
ском народу је дошао у добри час.
То ће, ја не сумњам, снажно ода-
гнати многа непознавања и нера-
зумијевања Србије од стране народа
на овим острвима, јер мистер Лојд
Џорџ увијек апелује на широку
слушалачку публику. Сер Валентин
Чирол ће имати задовољство да
сазна, да његова „Бесједа за Ср-
бију“, објављена у „Блиском Исто-
ку“ од прошле недјеље, није на-
ишла на глуве уши. Ја се надам
да ће ове симпатије донијети пло-
да у једном организованом напо-
ру, да се Србији пружи приклична
помоћ, која јој је толико потребна
да олакша патње њених војника у
борби и њихових жена и дјеце.

ДОМАЋЕ ВИЈЕСТИ

Одликован. Њ. Величанство Краљ Го-
сподар Благоизволио је одликовати ор-
деном Даниловић IV степена и медаљом
за храброст артиљеријског капетана г.
Марка Неневића.

ТЕЛЕГРАМИ

Ниш, 1. октобра. Предсједник
Минист. Савјета Министар Иностр.
Дјела Г. Никола Пашић приликом
смрти румунског Краља Карола I
упутио је предсједнику румунске
владе г. Брађану у Букурешт овај
телеграм: „Потресен вијешћу о смр-
ти Вашег Владара, ја хитам да
умолим Вашу Екселенцију у име
своје и у име својих другова да
примите заједно с Вашим друго-
вима искрено саучешће за тако те-
жак губитак који је претрпјела Ва-
ша земља коју је пок. Краљ Карол
са толико мудрости и пожртвовања
водио и којој је уз сарадњу румун-
ских државника створио једно од

најугледнијих мјеста међу европским
државама, а на Балкану нарочито
поштовање.“ Господин Брађано,
предсједник румунске владе одго-
ворио је овим телеграмом: „Не-
обично дирнут топлим ријечима са-
учешћа, које је Ваша Екселенција
извољела изјавити у име краљев-
ске владе и у име своје, ја вас мо-
лим да примите у име моје и мо-
јих другова изјаву наше благодар-
ности у овим данима народне туге,
у којима Румунија оплакује свога
оснивача. Његово велико дјело у-
казује нам се драже не икада и ми
молимо Бога да скоро дође дан
када ће балканске државе моћи у
миру развијати своје односе искре-
ног пријатељства.

Петроград, 4. октобра. На лије-
вој обали ријеке Висле на путови-
ма, који воде из Варшаве у Иван-
град, наше су трупе 30 септембра
успјешно притиснуле непријатеља.
Један наш пук нарочито се просла-
вио и заробио је двије чете Није-
маца. Код Пшемисла борба се про-
дужује. На осталим фронтима ни-
је се десила никаква важнија про-
мјена.

Париз, 4. октобра. На лијевом
крилу њемачка коњица, која је
била заузела извјесне тачке пре-
лаза на ријечи Лис на западу од
Оазе, одбијена је јуче и повукла се
у област Арманџера. Између Ара-
са и Оазе непријатељ напада. На
сјевер од Ена нарочито су успјешно
Нијемци одбијени између Крона и
Ремса. У области Вевра Нијемци су
јако нападали, али су заузете по-
зиције понова изгубили. Савезници
су одржали све положаје. Нијемци
су имали губитке много веће но
савезници. Данас су три њемачка
аероплана бацила двадесет бомби,
од којих су три лица погинула и
четрдесет их рањено. Једна бомба
пала је на цркву Нотрдам али није
експлодирала. Нијемци признају да
је пруска пјешачка бригада изгу-
била двије трећине официра.

Вијест о смрти румунског краља
изазвала је овдје наду о скором
ступању Румуније у акцију.

Париз, 4. октобра. (Службено).
На бојишту нема шта да се заби-
љежи осим знатно напредовање у
предјелу Бери о Бак.

Петроград, 4. октобра. Еваку-
ишући Анверс, белгијска војска од-
нијела је собом сву тешку артиље-
рију а оне топове које је оставила
учинила је неупотребљивима. По-
слије заузећа Анверса Нијемци иду
на запад ка Остенди. Нијемци су
заузели Ган, чије је становништво
побјегло.

Петроград, 4. окт. Халил паша
је изјавио, да је Њемачка, гонећи
Турску на мобилизацију, овој обе-
ћала територијално проширење на
рачун Русије и контрибуције од
једне милијарде франака. Вјерујући
томе, Турци су учинили велике из-
датке око војске и сад су пред
великом економском кризом.

Ваљево, 4. октобра. Непријатељ-
ски напад који је 1. октобра почео
против деснога крила наших трупа
на Гучеву, био је у главном управ-
љен на Еминове Воде и коту 708.
Напад је био припреман снажном
артиљеријском ватром, која је по-
чела око подне. Напад пјешадијом
почео је око 2 часа по подне. Не-
пријатељева пјешадија дочекана је
снажном ватром наше пјешадије и
артиљерије и дијелом била сатрвена,
а дијелом натјерана у дивље бјеж-
ство. На коту 708. непријатељ је
нападао три пута, али су му сви
напади одбијени јаком пјешадијском
ватром и бомбама. Остатци непри-
јатељеве пјешадије сјурили су се у
јаругу Суве Ријеке гдје су дошли
под унакрсну ватру наше артиље-
рије, која је косила њихове редове.
При свима овима нападима непри-
јатељ је имао огромне губитке. И-

стога дана нашале су наше трупе на
непријатељев мостобран код Кур-
јачице. Борба се водила огорчено,
али су наше трупе снажним нале-
том нашале непријатеља на Дрини
гдје му се велики број војника по-
давлю. По адама на Дрини распр-
штао се један дио непријатељеве
војске, који нам се у мањим гру-
пама предаје. До сада је заробљено
преко 600 аустријских војника и 3
официра.

Ваљево, 5. октобра. 1. октобра
од подне непријатељ је почео на-
пад на наше положаје на Гучеву.
Његов је напад с нарочитом интен-
зивношћу управљен на десно крило
ових положаја. Борба тече по нас
врло повољно. На Дрини код Кур-
јачице наше су трупе нашале на
непријатељски мостобран и овдје се
борба развија по нас повољно.
На осталим фронтима није се де-
сило ништа значајније.

Петроград, 5. октобра. „Хавасова
Агенција“ саопштава под 1. окто-
бра: На нашем лијевом крилу до
Оазе операције теку нормално. На
центру потврђује се да смо напре-
довали. У области Бери о Бак на
десном крилу није се ништа дого-
дило. У Белгији су се водиле борбе
у области Гана ноћу између 29. и
30. септембра и на дан 30. септ.
Званична „Хавасова Агенција“ де-
мантује двије неистините вијести
извјесних њемачких листова, да су
тобож уништене двије коњичке ди-
визије на сјеверу и да је Верден
тобож опсједнут.

Париз, 5. октобра. „Тан“ јавља
из Лондона: Један енглески паро-
брод искрцао је у Камеруну 5000
Сенегалаца. Кружи глас, да се сада
у Камеруну води велика битка, чији
је исход неизвјестан.

Хавр, 5. октобра. Напуштајући
Остенде, белгијска влада је наре-
дила да се јавно изврши прокла-
мација, у којој се констатује да
белгијска војска послје два мјесеца
огорчене борбе, благодарјећи своје
правилном повлачењу из Анверса
супротно очекивању Нијемаца, и
даље кооперише са савезничким
војскама. У прокламацији се јавља
да ће од сада краљевска влада бити
утврђена у Хавру, одакле ће одр-
жавати везу с белгијском војском
и савезничким владама. Министри
су отпутовали у Хавр на белгијском
државном броду са особљем ми-
нистарства.

Лондон, 5. октобра. Листови из-
јављују најтоплије саучешће пово-
дом смрти Краља Карола. „Дели
Њус“ износи да је румунска војска
вјероватно најјача на балканском
полуострву, што треба да има ве-
ликог значаја за Турску. „Дели Кро-
никл“ пише: Могућно да ће румун-
ски државници послје смрти Краља
Карола, за кога се држи да је био
противан уцешћу Румуније у рату
против Аустрије, бити у стању да
промијене своје гледиште. „Дели
Мел“ пише: Смрт Краља Карола
је један међународни догађај, који
може имати озбиљних посљедица.

Рим, 5. окт. И поред ратних
догађаја италијанска штампа не-
престано посвећује по читаве ступ-
це смрти Краља Карола и доласку
на пријесто Краља Фердинанда,
доносећи слике краљевске породи-
це и прештампвајући симпатичне
коментаре.

Берлин, 5. окт. „Локал Анцај-
гер“ јавља из Ахена, да је генерал
Гиз, пређашњи командант Анверса,
каоратни заробљеник стигао тамо
и да ће бити преведен у Келн.

Беч, 5. окт. Данас су у Бечу
константована три случаја колере,
по један случај у Доњој Аустрији,
у Штајерској и у Шлезији, четири
случаја у Галицији, значи већином
у војним центрима сјеверног ра-
тишта.

Лондон, 5. окт. Аустралиска аутономна влада послала је у Европу једну нову бригаду лаке коњице, једну бригаду коморе и једну пољску болницу. Госпође у Канади скупили су 57000 фунти стерлинга за енглеске болнице. Утврђење Илтис уђукале су трупе које оперишу пред Чинг-тао.

Хаг, 5. октобра. Јавља се да цјелокупни број белгијских и енглеских војника који су разоружани пријешли преко холандске границе, достиже 20.000.

Софија, 5. октобра. Бугарски двор наредио ја двонедјелну жалост, поводом смрти краља Карола.

Амстердам, 5. октобра. Јављају да је њемачки командант Анверса упутио позив одбјеглом становништу да се врати у Анверс, али се људи који су способни за војну службу плаше да не буду употребљени у њемачкој војној служби на радовима за одбрану.

Будимпешта, 5. октобра. Предсједник Горњега Дома барон Јошика упутио је телеграфско саучешће предсједнику румунског сената, изјавивши да је смрт краља Карола не само губитак за Румунију него и губитак за цивилизацију и напредак.

Букурешт, 5. октобра. За вријеме вожње браће Букстон у аутомобилу у коме је био и син Гешова, извршен је на њих атентат. Они су се били упутили на погреб Краља Каролу у једном тренутку Младо-Турчин Фазил Хасан, који је био дошао из Солуна са путном исправом визиром у Цариграду 26. септембра, испалио је четири револверска метка на именована лица у аутомобилу. Једном од браће Букстона пробијена су плућа, други брат Букстон лако је рањен а Гешовљевом сину је пробушен шешир. Атентатор је ухапшен.

Беч, 5. октобра. У Бечу је наређена шеснаест-дневна дворска жалост поводом смрти Краља Карола.

Хавр, 5. октобра. Државни белгијски брод стигао је из Остенде овамо у 8 часова у вече. Тим бродом су дошли чланови белгијске владе. Белгијске министре су дочекали министарmarine, Мартен, шеф протокола, за тим окружни начелник и чланови парламента округа доње Сене, предсједник општине и општински одбор као и мјесна трговачка комора. Том приликом су им одане војне почести. Становништво Хавра је дочекало белгијске министре одушевљеним манифестацијама.

Ниш, 5. октобра. Милан А. Петронијевић, потпредсједник Државног Савјета у пензији, преминуо је 1. ов. мј. у Врњцима. Покојник је рођен 1830. као син Аврама Петронијевића познатог српског државника. Ушавши у државну службу са научном spremом каква је за оно доба у нас била прва рјеткост, постао је већ у 1854. отправником послова у Цариграду, а по том начелником Мин. Правде. У години 1867. постао је мин. ин. дјела и на том положају остао до 20. јуна 1868. По том је био највише мјенице посланик у Букурешту, Берлину и Бечу, са којег је положио 1894 стављен у пензију и враћен понова у држ. службу, постављен је за потпредсједника Држ. Савјета, где га је затекао пензија год. 1897. Покојник се одликовао на свима положајима које је у државној служби заузимао као и солидном научном spremом.

Ваљево, 5. октобра. Ноћу између 2. и 3. октобра непријатељ је тучао из монитора варош Шабац. 3. октобра ни на једном фронту није се десило ништа значајније.

Париз, 5. октобра. Јуче је не-обичном жестином настављено бомбардовање Котора са Ловћена и

са мора. Сматра се да бомбардовање неће престати прије но што буду порушена спољашња утврђења. Ове ноће француске ратне лађе кренуле су се да потраже аустријску ескадру која се појавила на крају далматинске обале. Један аустријски торпилер јако је оштећен, а остали су побјегли.

Лондон, 5. октобра. Званично се саопштава из Берлина, да су Нијемци заузели Остенду прошлога четвртка.

Лондон, 5. октобра. Нијесу истинити гласови, који циркулишу о пропасти неких лађа из флоте Његовог Величанства.

Лондон, 5. октобра. Адмиралитет јавља, да се једна лака крстарица, праћена од четири разорача, упустила у борбу са четири њемачка разорача данас по подне крај холандске обале. Сви су њемачки разорачи потопљени.

Париз, 5. октобра. Прокламација белгијске владе белгијском народу, којом се позива да се до краја бори за част, слободу и независност Белгије, изазвала је најбољи утисак.

„Тан“ доноси чланак свога римског дописника о јадранским питањима, у којем излаже тежњу у Италији, да Талијани добију Далмацију на сјеверу од Неретве из војних и националних(?) разлога.

Цариград, 5. октобра. Управа отоманских бродова одлучила је да се од прекосјутра заведе петнаестодневна пловилба између Цариграда и Констанце да би се надокнадио мањак у саобраћају од обуставе румунских пароброда.

Беч, 5. октобра. Јављају из Панама да је јако одроњавање земљишта обуставило сву пловидбену службу кроз канал.

Атина, 5. октобра. Данас су велики и дуги валовити потреси уздрмали земљиште у Грчкој.

Ваљево, 6. октобра. 4. октобра осим омањих чарка на неколико мјеста ни на једном фронту није се десило ништа важније.

Париз, 6. октобра. Јучерашњи дан је обиљежен нашим напредовањем. Напредовали смо мало и у области између Араса и Оаза. На центру у десном крилу ситуација је непромјењена. Белгијска војска је побједнички одбила више њемачких напада на прелазима ријеке Изера.

Рим, 6. октобра. Новине италијанске јављају да у сјеверној Угарској и Галицији кољера чини огромне жртве у војсци и народу. Влада аустријска крије право стање.

Петроград, 6. октобра. Према поузданим извјештајима јавно мњење у Угарској отворено окривљује за све њемачког цара кога сматра као правог подстрекача европског рата. Мађари су крајње увриједиени због права њемачких генерала да располажу са аустро-угарском војском и захтевају да мађарска војска брани само Мађарску. Они исказују своју плашњу да ће приликом закључења мира једино Аустро-Угарска морати платити за авантуре Вилема II.

Париз, 6. октобра. Њемачки рањеници и заробљеници диве се храбрости и вјештини француских авијатичара чијим се услугама приписује ванредно дјество француске артиљерије. Они су досада уништили преко тридесет њемачких аероплана који нијесу кадри да се с њима боре. Откако овдје врше патролу француски аероплани, ни један њемачки аероплан није могао доћи над Париз.

Рим, 6. октобра. Краљевим указом наређује се на основу ријешенја Министарског Савјета да се ди Санђулијано сахрани о државном трошку. Другим Краљевим указом одређује се Министар Предсједник Саландра да привремено врши дужност министра спољних послова.

Беч, 6. октобра. Констанатовано је 4 случаја колере код лица која су се вратила са бојног поља.

Рим, 6. октобра. Дипломатски кор положио је на одар покојног Санђулијана плочу од старог, зеленог мрамора афричког, са вијенцем од бронзе и натписом. (Нар. извјештај).

Неапољ, 6. октобра. У доку Кастиламаре ди Стабаи отпочети су радови на талијанском супердредноту, који ће се звати „Amiraglio Saracino“ (Нар. извјештај).

Рим, 6. октобра. „Трибуна“ мисли да ни обале ни белгијске луке неће бити употребљиве за Нијемце после окупације Белгије; једино што ће моћи да послужи као оперативна база за одашићање Цепелина и других аероплана против Енглеске. Исти лист држи, да на сјеверу француско-њемачког ратишта предстоје рјешавајући догађаји.

Једно званично саопштење из Петрограда доставља, да су Нијемци прешли у дефанзиву на цијелом фронту ријеке Висле.

Из холандијских извора долази вијест, да су Нијемци опколили Горис, гдје се налазе савезничке трупе и да њемачка војска напредује пут Кале-а, одакле се савезници повлаче. Ова вијест још није потврђена. (Нар. извјештај).

Лондон, 6. октобра. Према вјестима које добила Рајтерова Агенција у Португалији све више расту симпатије за Енглеску. До сада још није потврђена вијест, да би Португалија објавила рат Њемачкој. (Рајтер).

Лондон, 6. октобра. Дописник Рајтеров разговарао је у Петрограду с новим бугарским послаником Мађаром, који је изјавио, да нема никаквих размирица између Бугарске и Енглеске и да према томе Бугарска симпатиса Енглеској.

Бугарска ће у овом рату остати неутрална и ни у ком случају неће употребити оружје ни директно ни индиректно против Енглеске и Русије. (Рајтер).

Лондон, 6. октобра. На вјести неких њемачких новина, као да се у Енглеској врло слабо пријављују доброволци, „Тајмс“ војни стручњак тврди, да има већ 1,200.000 војника, које ће Енглеска моћи употребити у садашњем рату. (Рајтер).

Лондон, 6. октобра. Одбор, који је основан под предсједништвом лондонског владике за помоћ српским рањеницима, припрема једну санитарну мисију која ће да крене у Србију под руководством леђи Пеџет. Исти је одбор упутио апел за купљење прилога ради ширег свога рада у том погледу. (Рајтер).

Париз, 6. октобра. (Службено). На већем дијелу бојишта влада релативан мир. На нашем лијевом крилу нема измјене. У предјелу Ипр на десној обали Лиса савезници су заузели непосредну околину Армантијера. У предјелима Араса и Сен Мијела поново смо заузели нешто земљишта. Њемачке трупе, које су зазеле западну Белгију, није су прошле линију Остенде.

Цариград, 6. Турски кругови придају велику важност вјестима, у којима се јавља о побуну у Јужној Африци, која би могла причинити Енглеској врло велике сметње. „Терцуман Хакикат“ пише: Ова побуна би могла да се сматра као почетак опадања колонијалне владивине енглеске. Историја нас са стотинама примјера учи колико се брзо такви покрети шире ако се неуспјеси у Европи наставе. Ако и друге енглеске колоније слеђују примјеру Трансвала, онда би било тешко замислити какав пут спасења за Енглеску.

Петроград, 6. октобра. Становници Варшаве приредили су оду-

шевљен дочек многобројним руским трупама које су пролазиле кроз варош идући на лијеву обалу Висле и у предној Ченстоков—Петроков и Кјелце. Становништво пољско доведено до очајања испадима њемачким отпочело је и само да ратује против Нијемаца. Оно је већ покварило жељезнички пут на једној линији усљед чега је искочио из шина један њемачки воз. Сви путови од границе па до Висле излокани су од великих киша. Многобројни тешки непријатељски аутомобили заглибили су се у блато а по путовима леже љешеве коњски. Да би замијенили коње у артиљерији, Нијемци узимају све коње па чак и оне који нијесу за употребу.

Аустријски војници, заробљени на југу од Пшемисла, чине жалостан утисак. Подносили су глад и нестрпљењем очекују крај рата. Аустријски губитци у артиљерији за велики број корпуса ненакнадиви су. Коњи у непријатељској војсци исцрпани су и у скоро неће бити за употребу.

Петроград, 6. окт. И поред украдања царине на церезалије, цијена њихова је врло велика у свој Аустрији. Влада је намјерна да васпостави и одреди цијену свима животним намирницама.

Са обзиром на мјере које је предузела Америка, пола милиона резервиста Нијемаца и Аустријанаца неће моћи ступити у своје јединице. „Тан“ говори о испоручивању намирница од стране Скандинавије Њемачкој, вели да ће Француска тражити рачуна о томе на што је употребљен француски позајмљени новац. Савезници ће умјети правити закључке из свакојег непријатељског држања према њима кад буде дошао тренутак за потписивање мира.

Заслијепљеност Турске смањила се. Извјесни кругови турски испољавају незадовољство због њемачке грандмонје. Из Цариграда јављају да су пред њемачком амбасадом приређене непријатељске манифестације.

Руске жене припремају адресу која ће бити предана белгијској краљици.

Парламенат португалски позват је у ванредну сједницу да донесе одлуку о мобилизацији.

Букурешт, 6. октоб. Краљ Фердинанд покљонио је 1 милион сиротном дому младих дјевојака у Јашу. Насљедник, који је напунио 21 годину, произведен је за капетана. Краљ Фердинанд амнестирао је многе осуђенике, амнестија се односи нарочито на војна лица.

Софија, 6. октобра. Свети Синод је донио одлуку да позове све православне црквене општине у Бугарској да резервишу најмање пет од сто од својих прихода која ће се сума употребити за руске рањенике.

Петроград, 6. октобра. Код Пшемисла води се борба. Једна руска колона потукла је Аустријанце, заробила им 7 официра и 500 војника и отела им митралезе.

Петроград, 6. октобра. Никаква промјена није забиљежена на фронту у Источној Пруској.

Париз, 6. октобра. У јучерашњем комуникеју вели се да према општим извјештајима примљеним у вече никаква важна промјена није се десила на фронту.

Лондон, 6. октобра. Из Аксела јављају под 30. септ.: синоћ на цијелој граници холандској вођене су жестоке борбе, а нарочито близу Нербриџа између Св. Николе и Гана и у предјелу Ган—Остенде. „Тајмс“ вели, да се у француским војним круговима вјерује да ће над Анверса продужити рат, јер ће Нијемци ту моћи начинити базу за напад Цепелинима на Енглеску.

Лондон, 6. октобра. Кресвел, вођа радничке партије у јужно-афричком парламенту, и његов колега Медлеј понудили су без икаквих услова своје услуге влади, захтијевајући да буду послати у бојни ред. Бури са Капа жестоко осуђују држање пуковника Марица, који се побунио. Они нуде без икаквих услова своје услуге генералу Боти. Један веома утицајан бурски лист напада и гнуша се издате пуковника Марица и позива све Буре да понуде своју помоћ влади. Овдје су убјеђени да су побуњеници понајприје жртве подмуклости свога шефа. Ова афера је дала необичног подстрека за регрутовање добровољаца.

Букурешт, 6. октобра. 2. октобра у 7 сати изјутра католички архиепископ извршио је опијело у присуству Краљице удове, Краља Фердинанда и Краљевске Породице, министара, дипломатског корпуса и високих достојанственика. По том је ковчег на лафету топовском пренесен са истим церемонијалом као и кад је донесен из Синаје на северну станицу кроз шпалир трупа уз многобројно присуство народа који је носио на руци румунску тробојку превучену црнином. У 11 сати воз са мртвим тијелом краљевим отпутовао је у Манастир Куртеа најславнији споменик румунске архитектуре, који је Краљ Карол обновно и у ком је желио да буде погребен.

Сматра се да су браћа Бекстон до сада ван опасности. Истрага се продужује.

Беч, 6. окт. Јављају из Марсеља, да су 200 Нијемаца и Аустријанаца позвани на војну службу, који су се налазили на разним шпанолским и италијанским бродовима, учињени ратним заробљеницима и превезени у Кан, гдје су интернирани.

Рим, 6. окт. Јављају да је папа кад је сазнао за смрт Краља Карола наредио католичком архиепископу у Букурешту да у име његово изјави сажаљење краљевској породици и румунској влади.

Париз, 6. окт. Г. Поенкаре телеграфисао је белгиском Краљу и понудио му гостопримство у једној вароши француској, увјеравајући га да ће му ту бити обезбијеђена краљевска власт. Краљ је захвалио, додавши: очекујем са непоколебљивим повјерењем тренутак заједничке побједи. Борећи се једни поред других за праведну ствар, наша одважност никад малакати неће.

Букурешт, 6. окт. "Воз са посмртним остатцима краљевим стигао је је 2. октобра у малу варош Куртеа у 3 сата. Са свих страна Румуније сваког пола часа стижу возови препуни путника, учесника погребне и сељака у њиховом богатом народном одјелу. Пет пукова одали су посљедњу почаст. Спровод је прошао кроз шпалир, који су сачињавали ветерани, војници, ђаци разних школа, представници општина и разна друштва и развио се истим редом као и у Букурешту. У 5 сати мртвачи ковчег Краља Карола спуштен је у манастирску гробницу поред гроба оснивача манастира. У том тренутку сви топови са свих тврђава и из свих гарнизона у име поздрава испалили су по 101 метак, у свима црквама звонила су звона, а возови су у име жалости застали за 5 минута.

Берлин, 6. октобра. Јуче по подне један непријатељски авијатичар летио је изнад Карлсруе и полако се кретао изнад фабрика оружја и муниције и изнад касарне. Успио је да побјегне.

Беч, 6. октобра. Два случаја колере констатована су у Бечу и пет случајева у провинцији. Арбански

посланик у Бечу Суреј беј отпутовао је за Букурешт да присуствује погребу Краља Карола.

Беч, 6. октобра. Влада је објавила декрет којим модификује маторијум за Галицију и Буковину, којим даје дужницима, мјеницама и чековима продужење рока до 13. децембра. Другим једним декретом наређује се да ће све обавезе којима је рок прошао прије 1. августа бити плаћене 1. октобра и то 10% од дуга са интересом на цијелу суму и 1. новембра 15% од дуга.

Петроград, 6. октобра. (Службено.) На фронту у Источној Прусској на средњем току Висле и у Галицији биле су омање борбе. Аустријско-њемачка војска прешла је у дефанзиву 2. октобра на цијелом фронту. На југу од Пшемисла заробили смо три аустријске чете и шест официра.

Париз, 6. октобра. (Званично.) Данашњи извјештаји саопштавају успјехе на неколико тачака фронта. На лијевој крилу сјеверно од Лила заузеле смо Естер. У центру на сјеверу и на истоку од Ремса напредовали смо за једно 2 км. тако исто смо напредовали на горњем току Мезе у Вевру јужно од Сен Мијела и близу Марвина.

Загреб, 6. октобра. Званични лист објављује наредбу владину о укидању наставе читања и писања ћирилицом по гимназијама и учитељским школама као и другим школама по Хрватској и Славонији.

Лондон, 6. октобра. „Тамјс“ јавља да редзбијске трупе, које су се данас требале кренути, остају у Африци. Последње саопштење Сер Џона Френча каже, да су енглеске трупе имале сукоб с непријатељем на лијевој крилу савезничког фронта. Нијемци су лако одбијени на њиховом боку. Пошто је предио, у коме се сада воде борбе, рударски, кретање се врши врло тешко. Лорд Киченер јавља, да је здравље експедиционог корпуса и трупа, које се још налазе у земљи, потпуно повољно.

Рим, 6. октобра. Аустро-угарски амбасадор изјавио је г. Саландри искрено жаљење Цара Франца Јосифа за случај проузрокован минама које су експлодирале у Јадранском Мору. У исто вријеме амбасадор је изјавио своје саучешће породицама погинулих.

Петроград, 6. окт. Француски авијатичари уништили су један њемачки аероплан, који је бацао бомбе и које су убиле два човјека а раниле њих шест.

„Дели Телеграф“ сазнаје да су Нијемци отјерани са свих позиција код Лила преко белгиске границе.

Њемачка влада сирема званично анексију Белгије њемачкој царевини.

Један подводни њемачки брод потопио је једну енглеску крстарицу.

Беч, 6. октобра. Поводом интервенције италијанске владе, аустро-угарска влада овластила је свога војног аташеа у Риму да оде у Венецију с једним аустријским моринским официром специјалистом у питању мина, да испита прилике под којима су се мине у Јадранском Мору откинуле. Анкета је завршена и констатовано је да се изванредним случајем неколико мина утврђених за аустријску обалу откинуло са својих котва и струјом однесено на италијанску обалу. Аустро-угарска морина одмах је предузела све потребне мјере да се у будуће спријече овакви случајеви.

Петроград, 7. окт. (Службено.) Јуче смо имали дјелимичних успјеха у огорченим борбама које су се водиле у предјелу око Варшаве и јужно од Пшемисла.

Петроград, 7. окт. Јуче је пристио у Петроград Књаз Арсен Карађорђевић у циљу да ступи и служи у руској војсци, која се сада бори са Нијемцима и Аустријанцима.

Петроград, 7. окт. Цар је наредио да се укину за све њемачке и аустријске поданике титуле почасних трговачких и индустријских савјетника.

Петроград, 7. окт. Повлачење Нијемаца код Августова и Сувалки изазвало је панику у свој Прусској.

Париз, 7. окт. Војни француски кругови сматрају да ће најлакше зиме учинити Нијемцима неиздржљивом ситуацију на ратишту према Француској.

Лондон, 7. окт. Полиција је открила у околини пријестонице њемачку безжичну телеграфску станицу.

Атина, 7. окт. Потреси земље се продужују. Први потрес трајао је 20 секунда. У Атини су многе куће препукле. У Пиреју многе су се куће срушиле.

Хаг, 7. окт. Полуслужбено се јавља да су се измјене погледа између владе и њемачке администрације о повратку белгиских бјегунаца успјешно завршиле. Повратак бјегунаца не само из Анверса и околине, већ и из цијеле Белгије допуштен је, изузевши оним лицима, која су војни обавезници и која ће се сматрати као ратни заробљеници, ако се врате у Белгију.

Ротердам, 7. окт. Јављају из Розендала да је приликом бомбардовања Анверса погинуло свега 26 лица грађанског реда.

Петроград, 7. октобра. Енглеске новине објављују петицију сопственика кућа у Берлину, који, пошто не примају кирију, нијесу у стању да одговарају новчаним обавезама. Војна пошта њемачка функционисала врло рђаво. „Локаландајгер“ вели да би најбоље било укинути је. „Дајче Тагесдајтунг“ говори о огромним губитцима њемачке вели да је средња цифра у губитку официра, која је допуштена по теорији, већ премашена. Број сиротиње у њемачкој повећава се и поред помоћи коју указују добротворна друштва. Војни трошкови који се цијене најмање на 844 милиона мјесечно, само повећавају цијене намирницама.

Један пољски лист вели, да су у почетку рата неколике организације пољске у Галицији изјавиле да не могу бранити германску ствар. Ова је одлука претходила манифесту, који је упутио Пољацима руски генералисим.

Јављају из Копенхагена да се Цар Виљем заноси фантастичким плановима, да искрца неколико корпуса војске у Енглеској!!

„Журнал де Деба“ јавља, да је аустријска амбасадор у Мадриду добила врло узбудљиве гласове због заразе колере у војсци и становништву монархије. Енглески амбасадор у Сједињеним Државама протестовао је поводом повреде америчке неутралности што је један њемачки брод узео угљена код Филипина.

Краљ белгијски упутио је општини московској телеграм, којим се захваљује на осјећајима симпатија, које је општина московска изразила према белгијском народу.

Париз, 7. октобра. „Матен“, говори о услугама, које је учинила Русија у почетку рата, вели да кад су Руси били у могућности да отпочну борбу, да се тада нијесу утесали и да су под својим генералима који су били под непосредном инспирацијом царевом и под заповједништвом Великог Књаз Николе, пошли напријед и потисли

2,000.000 Нијемаца, које су имали пред собом.

Ескадрони руски зададоше такав страх у Источној Прусској да је становништво побјегло, чему су сљедовали и војници Цара Виљема. Посљедица је тога, да се Цар Виљем поплаши и изненадно измијенио план, што је увијек погрешно вођење рата. Послао је на исток неке од најбољих својих трупа, које су се налазиле на Марни, и мјесто да има два милиона људи на нашем бојишту да се с нама боре, имао је свега око милијон и по. Русија може да буде задовољна што је помогла савезницима прикупити сву снагу за борбу коју имају да воде на својем земљишту. Осим војске аустро-њемачке, коју је натјерала да се групише против ње, и послејве крвавих пораза на несених у Галицији трупама Франца Јосифа, Русија има сада да се бори с трупама посљедњег Хохенлоелера. На тој страни сад је отпочео велики рат.

Званични огласи

Објава. Дана 12. октобра т. г. у канцеларији ове Управе, одржаће се јавна лицитација набавке 500 (пет стотина) кубних метара дрва за огрјева овога завода, а за 1914. и 1915. годину. Позивају се сви они који би вољни били учинити закуп издавања огрјева, да се означеног дана пријаве, у 8 сати прије подне кад ће лицитација отпочети, доноси кауцију од 1000 (хиљаду) перпера у готовом новцу или хартијама од вриједности.

Лицитирати ће се моћи цијела количина огрјева или у оборима од по 100 (стотину) метара положиши кауцију за сваке стотину метара суму од перпера 200 (двистотине).

Уговор о каквоћи огрјева и другим условима може се добити на читање сваког дана за вријеме канцеларијских часова.

Број 674. Из канцеларије Управе Централног Казненог Завода, 23. септембра 1914. године, Подгорица. 23

Приватни огласи

КУЋА двокаћница са осам соба, тезом и дворштем, у Иванбеговој улици бр. 24., даје се под најам.

За погодбу обратити се Анастасији М. Мартиновић, улица Баја Пивљанина бр. 11. Цетиње. Бр. 538, 23

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом смрти нашег драгог и никад непрежаљеног сина, брата и ђевера

† МИХИЛА М. РАЈИЧКОВИЋА — свршеног правника на Београдском Универзитету — који у најпешем цвијету младости — у 27 години погубе 8. септембра на Дринском бојишту — на Мачковом Вису, сматрамо за дужност изјавити најдубљу благодарност г. Косту Пејовићу, правнику, који нас телеграфски извести о погубији нашег драгог покојника. Хвала г. г. Вуку Шпајићу и Ђуру Ђуровићу, чин. мин. просвете на телеграфским саучешћима. Хвала покојниковим друговима, који нам изјавише саучешћа у нашој великој тузи. Хвала браћи, пријатељима и познаницима, који покојника дивно ожалише и тим нам велику тугу у неколико ублажише. Још једном хвала свима, који ма којим путем учествоваше у нашој великој жалости и тим нам у неколико тугу ублажише.

Парчи, 5. октобра 1914.

Ожалошћени: отац Матан; мајка Стане; браћа: Лазар и Бошко; сестре: Стане и Милица; снаха Злате с осталом породицом. (бр. 540, 1.1)

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ

Приликом погубије нашег нигда незаборављеног сина, односно брата и рођака

† МАРКА који је погинуо под Вељи Врх у најпешем цвијету свога живота у 22 години, 6. августа т. г. Сматрамо за дужност изјавити своју вјечиту благодарност III. чети цушког баталјона, која га унијеше и сахранише пред цркву Св. Јована у Забуну. Хвала нашем пријатељу Бусјану Кековићу, који са Загарчанима дође и изјави саучешће. Покојник од својих младих година показао се је храбар војник, како у црногорско-турском рату, тако и у овом светом рату; гдје је и дао свој млади живот за Господара и Отчаство. Вјечита хвала свим цуцким старјешинама, који су га као храбра поштовали. Свама и свакоме вјечита хвала. Ожалошћени: отац Радоје Кривокапић; браћа: Милош, Сава и Васо и остала родбина. Из Цуца. 3. Н. Бр. 412, 1.1